

ВАРНАНСКИ

ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
ИЗЛИЗА ВСЪКА СЪБОТА

Абонаментъ:

За година . . . 55 лв.
За 6 месеци . . . 30 лв.

Обявления:

Официални по 2 лв.
на квадр. сант.;
търговски
по споразумѣние

Всичко що се
отнася до вестни-
ка да се изпраща
до кметството
Варна
—
Броя 1 левъ

**Придобивки
въ Варна**

Въ миналия брой съобщихме, че общинските дългове, които отъ десетки години стоятъ виеещи сж на път да се уредятъ. Общин. съветъ въ едно специално заседание, разгледа базата на която се водятъ преговоритъ съ дирекцията на държавните дългове и реши да се изпрати една делегация начело съ кмета въ столицата, която да уреди окончателно този въпросъ. Делегацията се завърна и ний сме въ положение да съобщимъ, че Варненската община получава една отсрочка отъ три години презъ което време ще плаща само лихвитъ, около 8 на сто.

Варненската община е на път да получи и частично прощаване на едно свое задължение отъ около 5 милиона лева. Подъ каква форма ще стане това прощаване, на насъ не е важно. Важно е, че общината ще ликвидира по единъ съвършено безболезненъ начинъ съ едно свое задължение отъ кръгло 5 милиона лева, за което до сега платено като погашение отъ половината отъ тази сума, ако не и повече.

Жачинтъ по който ще се ликвидира съ останалитъ задължения, е известенъ. Въ миналия брой ние го съобщихме като проектъ. Сега, обаче следъ отиването на делегацията въ София, всичко уформено и подписано. Пътятъ на пост. присъжитъ вие за реализирането на она своя програма, благоустройствена, стопанска и ултурна, която начерта при оемането управлението на общината е разчистенъ, и то мѣло може да върви по него, безъ да се смущава отъ какъто и да било.

Кмета г. Бяковъ е успѣлъ да издействува сжщо така редица улеснения за нашето здобивче.

Не ще бжде малка придобивката за Варна, ако се пускатъ презъ лѣтото 7—8 убеселителни влакове съ 50 на сто намаление. Такова обещание бече отъ г-на министра на желѣзницитъ е дадено и ние имаме пълна вѣра, че той ще изпълни тържествено поетото отъ него обещание.

Травятъ се усилия да се издействуватъ известни улеснения и за чужденцитъ, които идватъ въ Варна. Но всъка вѣроятностъ, следъ опротоборяването, което е направено отъ надлежното м-во относително паспортнитъ визи, ще бжде направено такава и по полицейскитъ формалности.

Печатница „Новини“
приема да печата все-
какви печатни про-
изведения на единъ
и нѣколко цѣфта.

Ив. Странски

Торенето на лозята

съ искусствени торове

(Продължение отъ бр. 226)

Торенето е извършено върху 2 декара, които сж раздѣлени на 8 парцели по 250 кв. м. всѣка една. Отъ тѣхъ 4 сж наторени и 4 сж оставени за контрола. Торенитъ се редува въ сѣторенитъ. Поради неблагоприятно време, тороветъ сж разхвърляни сравнително късно — едва на 3 априль, като на д. а. сж хвърлени по 35 кгр. суперфосфатъ, 25 кгр. амониевъ сулфатъ и 20 кгр. 40 процентова калиева соль.

Веднага следъ разхвърлянето на тороветъ е извършена и първата копань. Окършването е извършено къмъ 25 май. Следъ това сж направени още три прекопавания — една преди цъвтеннето и две следъ прецъвтяването. Пръскане съ бордозоловъ разтворъ е извършено 4 пъти, въпреки липсата на условия за развитието на болестята. Лозето е било чисто отъ болести и неприятели. На 25 августъ то е било попъстрено съ грозде, а гроздоберътъ е билъ извършенъ на 12 октомврий. Нетореното е дало сръдно 1205 кгр. отъ дек., а тореното 1400 кгр., т. е. получила се е прибавка отъ 195 кгр. на дек. въ полза на торенитъ. Като се има предъ видъ, че тороветъ сж разхвърляни късно и че въ случая най-благоприятно би било да се разхвърлятъ презъ есенята, презъ зимата или пъкъ много рано на пролѣтъ — презъ февруарий или презъ мартъ, можемъ да смѣтаме, че опитътъ е много насърчителенъ.

Гроздето е било продадено по 5 лв. килограма, така прибавката отъ торенето е дала на стопанина приходъ отъ 975 лв. на декаръ. Стойността на употребенитъ торове е 485 л. на дек., като се пресмѣта суперфосфата по 4 лв. килограма, амониева сулфатъ по 9 лв. и калиевата соль по 6 лв. Следователно, чистата печалба е възлѣзла на 490 лв. на дек., или торенето се е рентирано съ повече отъ 110 на сто.

II. Втория опитъ е билъ заложенъ въ лозе младо, върху подложка мурведър-рупестрисъ 1202, която за даденитъ условия е неподходяща и която по-правилно би било да бжде монтикола. Присадникътъ е памидъ. Засадено е въ квадратна форма съ разстояние между лозигъ 1 м. 40 см. т. е. по 510 лози въ декаръ. Презъ есенята е извършено почистване и рѣзитба съ дълга плодна пръчка. Лозето се намира при Русе въ мѣстността „Алваджийски билюкъ“, почвата е слаба, глинесто-пѣськлива червенопръстнича. Цѣлата площ, върху която сж поставени опититъ, е 2 дек. и тя е раздѣлена на 8 парцели по 250 кв. м., като 4 тѣ торени се редува въ сѣторени.

Торенето е извършено при вѣтровито време на 3 априль, въ количество 30 кгр. суперфосфатъ и 26 кгр. калиева соль. Вънъ отъ това на 21 май и на 29 юний сж разхвърляни още по 15 кгр. чилска селитра, всичко 30 кгр. Веднага следъ разхвърлянето на тороветъ на 3 априль е валилъ напоителенъ дъжд.

Следъ разхвърлянето на тороветъ всѣки пътъ е било извършено прашене, презъ което тороветъ сж били заровени въ почвата. Лозето е било напълно запазено отъ болести.

Разликата въ гроздето отъ торенитъ и неторенитъ парцели е била очебийна. Гроздето отъ първитъ е било съ еднакви зърна, когато отъ вторитъ е било дребно и нееднакво.

Нетореното е дало 532 кгр. отъ дек., а тореното — 742, т. е. съ 210 кгр. повече, което по 5 лв., на каквато цена е продадено, дава 1050 лв., когато употребенитъ на декаръ торове възлизатъ на 632 лв. (при гореозначенитъ страни и при цена на 1 кгр. селитра 12 лв.). Чистата печалба следователно тукъ възлиза на 414 лв. при много по-добро качество на гроздето отъ торенитъ лози.

III. Още по-окуражителенъ е третия опитъ, за-

Криинната и кантарината

и законопроекта за изменението имъ

Въ сп. „Общински прегледъ“ год. XI. кн. XVIII стр. 941 и „Варнен. Общ. Вестникъ“ бр. 223 отъ 17 мартъ и 226 отъ 28 априль т. г. въ статията си „Кринина и кантарина“ заключаваме, че по добре би било въ новия законъ за градскитъ общини този приходъ съвсемъ да не фигурира. Това пожелание се отнася и до всички останали, отживѣли времето си общински приходи, като „сергийно право“ и т. п. Но тѣхното унищожение, бързае да добавимъ, не може да стане докато не бждатъ създадени на мѣстото имъ нови.*) Голѣмитъ, всѣкому известни, финансови затръднения на нашитъ общини не позволяватъ за моментъ дори отклоняване или намаляване нѣкои отъ сега съществуващитъ приходи, безъ да имъ се даде съответно постъпление подъ каквато и да е форма. Това би разстрои-

*) Сжщото становкше застъпваме въ органа на съюза на градскитъ общини, сп. „Самоуправление“ кн. IX отъ 1.V. т. г.

ложенъ въ едно лозе въ мѣстността „Кръсть“ при Русе, при почва бедна червенопръстнича, глинесто-пѣськлива. Подложката е мотикола, сортътъ на присадника димятъ съ около 2 на сто примѣсъ. Посадено е презъ 1924 год. на разстояние между редоветъ 1 м. 40 см. въ квадратъ, т. е. 510 лози на декаръ. Отгледва се на тель, резидбата се върши на чепове съ дълга плодна пръчка. Торенето е извършено на 14 априль върху 2 декара, всичко на 8 парцели отъ по половинъ дек. всѣка една, като торенитъ се редува въ сѣторенитъ. Употрѣбени сж на дек. 30 кгр. суперфосфатъ, 25 кгр. калиева соль и 30 кгр. селитра, която е била разхвърлена на два пъти: първия пътъ преди цъвтеннето (на 24 май) и втория пътъ следъ прецъвтяването (на 30 юний). Кършенето е извършено на 26 май, при което сж пречупени върховетъ, а на 25 юлий е направено второ покършване. Извършени сж две копань: една преди цъвте-

ло съвършено тѣхнитъ финанси.

Предъ насъ е законопроектъ за изменение т. 5 на чл. 88 отъ закона за градскитъ общини и чл. 67 отъ закона за селскитъ общини. Факта на внасянето му ни навежда на мисълта, че скоро не ще имаме новъ законъ за общинитъ, въпреки многократнитъ обещания на отговорнитъ фактори. Така или иначе, желаемъ да се спремъ съ настоящитъ редове върху този законопроектъ, колкото и късо време да действа, като законъ, защото той почти унищожавя единъ общински приходъ (безразлично кой и какъвъ), безъ да създава на негово мѣсто новъ. Разклатеното финансово равновесие на нашитъ общли ще изчезне съвсемъ, ако при това тѣхно състояние той бжде приетъ. Покрай уясненето, което законопроектъ прави на нѣкои текстове на пунктоветъ на респективнитъ членове въ законитъ за градскитъ и селски общи-

нието и втора следъ прецъвтяването. Гроздето се е прошарило на 25 августъ а гроздоберътъ е извършенъ на 10 октомври.

Отъ торенитъ парцели е получено сръдно на декаръ 900 кгр., а отъ неторенитъ 698.5 кгр., което прави разлика отъ 202.5 кгр. в полза въ полза на торенитъ. Гроздето е продадено по 6.50 лв. кгр. и по този начинъ полученото въ повече грозде е струвало 1316 лв. 50 ст., когато употребенитъ торове сж стрували 630 л. т. е., чистата печалба е възлѣзала на 686 лв. 50 ст. на декаръ.

Тѣзи опити сж доста скуражителни. Обаче, услевията при които сж постъпени нашитъ лози сж крайно разнообразни и затова необходимо всѣки да направи най-напредъ опитъ а после да пристъпи къмъ употребяване на искусствени торове, ако намѣри въ тѣхъ смѣтка.

Колкото повече лозарь направятъ опити, толкова по-скоро ще се разреши въпроса за искусствено наторяване на лозята.

ни, той цели, както е казано въ мотивитѣ, да улесни конкурентоспособността на известни стоки изнасяни въ чужбина, които се налага да бъдат освободени при товарене за пръв път на гара или пристанище отъ събранитѣ въз основа, т. 5 на чл. 88 отъ закона за градскитѣ общини и чл. 67 отъ закона за селскитѣ общини въ полза на общинитѣ такси „кринина и кантарина“.

Срещу тази целъ, осъществяването на която става за сметка на празнитѣ общински каси, нѣма да се противопоставяме, но мислимъ, че тя е далечъ надхвърлена въ този законопроектъ. Желанието да се улесни по сжщия начинъ конкурентоспособността на нашето производство на чуждитѣ пазари не е ново; то е ясно и достатъчно силно изразено въ чл. 311 отъ правилника за приложение закона за градскитѣ общини, издаденитѣ окръжни и установената практика. Това обаче, въ днешниятъ моментъ изглежда недостатъчно. Вѣрно е, че всички отрасли на стопанския животъ, не само у насъ, но и въ чужбина се намиратъ въ криза, която постепенно се разраства въ застрашителни размѣри. Но причинитѣ на това най-малко се криятъ въ общинскитѣ бѣри „кринина и кантарина“, и когато е въпросъ да се премахватъ обективнитѣ причини на тази криза, излишно е тѣхното споменуване дори. Жертвата, която общинитѣ правятъ като съби-

ратъ само веднажъ бѣри-та, независимо колко пжти се продава храната до като се изнесе и следователно — колко пжти се обслужва на търговцитѣ съ организираната отъ общинитѣ служба за теглене и мѣрене, е смѣтаме достатъчно голѣма, за да нѣма нужда да се увеличава. Но, ако и при даденото облекчение храната не е конкурентоспособна на чуждитѣ пазари и се смѣта, че като бжде освободена съвсемъ отъ тези такси ще добие желаното качество, това пакъ би могло да стане безъ да се засягатъ другитѣ изнасяни стоки. Никжде дори въ законопроекта не се казва, че исканото освобождаване се отнася до стоки, които сж предназначени за износъ и се произвеждатъ въ страната. Неговитѣ постановления сж общи и свършенно унищожаватъ прихода, освобождавайки не само хранитѣ, а изнасянитѣ стоки въобще.

Ще разгледаме съ нѣколко думи текста на седмия законопроектъ. Неговия параграфъ единственъ има следното съдържание:

„Въ втората алинея на т. 5 на чл. 88 отъ закона за градскитѣ общини и на чл. 67 отъ закона за селскитѣ общини, следъ думитѣ: „На всѣки 50 кгр.“ се прибавятъ думитѣ: или частъ отъ тѣхъ“, а следъ думата „декалитъръ“ се прибавятъ думитѣ: „или частъ отъ него отъ единъ декалитъръ нагоре“.

Въ третата алинея на сжщата точка думитѣ: „кои-

то се вадятъ отъ държавнитѣ мини“ се заличаватъ.

Четвъртата алинея на сжщата точка се измѣня така:

„Кринината и кантарината се събира върху стоки само при всѣка покупко-продажба, станала въ размѣри, предвидени въ втората алинея и ако се сключва на панаири, пазари или сергии.“

При покупко-продажба на стоки, сключени на други мѣста, както и при покупко-продажби въ размѣри, по малки отъ горепредвиденитѣ, макаръ и да се сключватъ на панаири, пазари или сергии, такситѣ кантарина и кринина не се събиратъ.“

Отменява се забележка II къмъ сжщата точка, а къмъ първата забележка се прибавя следната нова алинея:

„Горонитѣ такси не се събиратъ, а ако сж събранни такива до сега се повръщатъ, върху стоки, отъ които единъ пжтъ сж събирани, макаръ и въ последствие сжщитѣ стоки да сж били преработени въ други видъ стоки.“

Отъ цитата се вижда, че този приходъ се запазва, обаче се правятъ известни ограничения въ събирането му, които сж твърде сжществени и противъ които не бихме имали нищо, както въобще не бихме имали, ако цѣлата тази бѣрия се премахнеше съвсемъ отъ списъка на общинскитѣ приходи, но при условие, че ще бжде замѣнена отъ другъ приходъ съ по-приемлива облагател-

на основа, постояннѣ, сигуренъ и лесно събираемъ.

Първата алинея на цитирания параграфъ прави едно несжществено пояснение, което свършено нечувствително би увеличило прихода. Рѣдки сж, дори намъ не сж известни спорове за незаплащане бѣриятъ въ такива случаи: за частъ отъ 50 кгр., надъ 50 кгр. и частъ отъ двоевъ декалитъръ надъ двоевъ декалитъръ, даже когато се събира въ най-високия размѣръ — 1 лв.

Освобождаване отъ заплащане изобщо каменитѣ вжглища, безъ разлика за каква консумация (вжтрешна или външна) сж предназначени, не оправдава поставената отъ мотивитѣ целъ, когато сж за мѣстна употреба.

Съ изменението, което се прави въ четвъртата алинея, се изключватъ гаритѣ и пристанищата, гдето стокитѣ се товарятъ за пръв път. При даденото въ редъ решения отъ Административния сждъ тълкувание на измѣнения текстъ, бѣриятъ се събираше, като се приемаше, че при всѣко натоварване, до доказване противното, има покупко-продажба. Тази възможность за общинитѣ вече се отнема и то не само за стоки, предназначени за износъ, но и за мѣстна консумация, защото такива се товарятъ за пръв път на гаритѣ и пристанищата не само когато се изнасятъ. При това положение стокитѣ, продадени не на панаири, пазари или сергии, не плащатъ бѣриятъ;

тя остава въ тѣжестъ на покупко-продажби, нали на означенитѣ мѣста И тукъ целъта да се направятъ предназначени износъ стоки конкурентоспособни, се губи въ голяма обхватъ на текста.

Отменяването на втората забележка, както и приликето нова алинея въ първата, сжщо далечъ надхвърлятъ посочената мотивитѣ целъ.

Съсбраженията, биха могли правилно диктуватъ подобно рѣшение на този приходъ, достатъчно силни за да вото свършено премагъ не, което въ интересъ свободната търговия, бва да стане. Но само повторимъ, когато едно менно се увеличатъ по щия или другъ редъ ходитѣ на общинитѣ, въ размѣръ на загуба която биха претърпѣли лишаването имъ отъ не.

Съ тия нѣколко думи желаемъ да повдигнемъ интересъ къмъ този въпросъ до като законопроектъ не е станалъ още законъ.

Вари. Популярна Бани

Обявление

Продаватъ се по доброволно спазряване следнитѣ недвижими имоти:

1. **Къща** отъ две стаи, двусалона, кухня и пристройка въ двора, ул. „6 линия“ № 27.
2. **Къща** въ квартала „Магистуда“ отъ две отдѣления — едно дюкянъ съ две стаи — двуетажно, другото отъ две стаи, камъ и плѣвникъ.
3. **Лозе** американско отъ около 6 декара, мѣстността „Сотира“.

правка дирекцията на банката

Вл. Сисъ
КАРТИНИ ОТЪ ВАРНА

(Впечатления на г. Вл. Сисъ — помѣстени въ голѣмия чехски вестникъ Народни листи)
Продължение отъ бр. 226.

Гостоприемната г-жа Вичева предлага студени ястия и после варимъ кафе. Но невъзможно е да се почине отъ комари! По-добре е да се разходваме. По пжтеката, водеща отъ отъ чешмата, се качваме на единъ баиръ, отъ ждето има разкошна гледка къмъ Балчикъ. Ромжнската граница е близо отъ тукъ: не цѣли 7 килм. Балчикъ е вече подъ чужда власт, славянския елементъ въ Добруджа е заплашенъ. И никжде не чувствувате страшното безправие, извършено надъ България съ мирнитѣ договори, така убедително, както тука. Цѣлия този богатъ и плодороденъ край който е уравновесилъ българското финансово стопанство, е загубенъ. И за това Варна упада. Затова въ нейното пристанище чуждия параходъ е скѣпъ

гостъ, затова морскитѣ бани й оставатъ като единственено спасение.

Мжчно е да се гледа спѣкойно къмъ Балчикъ и по нататъкъ къмъ Калиакра. Тукъ славянството е претърпѣло грамадни загуби. Ще бждатъ ли нѣкога върнати?

На гости сме у Царя. Евксиноградъ е негова лѣтна резиденция. Двореца, на чийто фасадъ има релефенъ образъ (знакъ) на бурбонската династия, взет отъ прабабата на царя отъ Франция, тжне въ разношната буйна зеленина на парка, построенъ отъ чехския градинарь Краусъ.

Царъ Борисъ обича да показва своето крайморско царство. Неговия баща е докаралъ тукъ най-сжжпи видове иглолистни дървета отъ всички части на свѣ-

та. Собствено парка е ботаническа градина на приморската флора. Царя ни показва собственото си пристанище, въ което се люлѣе бѣла яхта. Подъ високата стена въ крайбрежнитѣ канари се бѣлѣе кръстъ.

„Удави се тукъ единъ придворенъ офицеръ“ — ни обяснява царя. Лутаме се по-нататъкъ изъ парка, ждето не достига шума на външния свѣтъ. На човѣка не му се мърда отъ тукъ.

Св. Константинъ. Намира се само половинъ часъ далечъ отъ Евсиноградъ, по посока на ромжнската граница. Тихия манастиръ се е промѣнилъ въ шуменъ хотелъ, отъ който излизатъ гоститѣ по хавлии и право за морето. Само малката тъмна черквица, потънала като че ли въ земята, ни припомня времената, когато тихо и важно сж се разхождали съ своитѣ сиви и черни раса православни калугери.

Плажа надминава варненския (?). Пѣсъка е розовъ, дребенъ и чистъ. Високитѣ брѣгове въ дале-

чината се простираатъ къмъ зеленитѣ гори. Казва се, че тукъ щѣло да има чехски хотелъ.

Виждаме тукъ Хр. Морфова. Хората се подиграватъ: „когато Морфова се кжпе, имаме тукъ прилив.“

Тѣй, около 4 килм. задъ Варна, недалечъ отъ шосето, водещо къмъ Добричъ, ще видите могила. Спрете се. Тукъ, на това мѣсто, въ ноемврий 1444 год. е текла славянска кръвь за освобождението на България. И текла и чехска кръвь. Тукъ, на това мѣсто, е падналъ убитъ полския кралъ Владислав. Билъ е младъ. Мечталъ е за освобождението на южнитѣ славяни и е пожертвувалъ за това своя животъ. Отсечената му глава турцитѣ отнесли чакъ въ Бурса. Жертвувалъ е тукъ живота си за свободата на България и чехския гетманъ Чейка и съ него до единъ сж паднали тукъ неговитѣ войници — 100 конника и 300 пешаци. Нека имъ бжде лека българската прѣстъ.

Дикипиташъ. Трѣба да се пжтува рано преди 8 часа съ влада до Гебедже. Минава се покрай Варненското езеро, въ което преди години сж били намѣрени следи отъ няколко жилища, минава се покрай малко рибарско селце на рускитѣ липованци, сента, която не зачита духовни лица. После отъ Гебедженската гара се върви презъ селото къмъ пѣсчнитѣ склонове и следъ това, по пжтеката въ лѣво отъ тѣхъ по гребена, обрасналъ съ шубраци, на високото плато.

Вѣтреца приятно подухва. Тукъ-таме преминава костенурка, ждето на мѣста ги има съ стотици. И изведнажъ оставаме като заковани въ нѣмъ ужасъ. Развалини на древенъ град ли? Грамадни, чакъ десетъ метрови каменни стълбове израстватъ отъ пѣсчното поле, преминаващо въ тѣсна долина между невысоки наклони (баири) и такива стълбове има цѣла горичка; тѣ сж проядени отъ нападенията на вѣтъра и дъждовитѣ, нѣкои отъ тѣхъ сж кухи, като че

Кремаковъ

Насърдчение на нашето морско риболовство

Една от най-важните стопански дейности у нас — морското риболовство — въпреки тежкото положение въ което се намира и призра, която то преживява, си остава и до днесъ ненасърдчено от Държавата.

Грамадните полезни и ценни блага, които то носи всъка година за страната, макаръ и нередовно, би трябвало да ни накаратъ да се позамислимъ, дали не би могло щото тия блага да се удвоятъ или утроятъ.

Пълната примитивност, съществуваща скъпа далънска система и липсата на организация, сж другитъ съществени елементи, които характеризиратъ нашето морско риболовство.

Ако ние насърдаваме, даже и изкуствено създаваме индустрии въ страната, на които се даватъ маса права и привилегии въ ущърбъ на държавниятъ бюджетъ и консуматора, колко е необходимо и нужно това да се направи и за закрепването и развитието на морското ни риболовство? Не може и сравнение да става на ония индустрии, които сж обявени за обществено необходими и полезни за страната, съ морското риболовство, защото първитъ сж предметъ на възможное най-голъми грижи, материални насърдения и привилегии, а най-важното, че

тѣ се извършватъ на сушата при много по-голъма сигурност. Природнитъ морски стихии не влизатъ въ тѣхнитъ съображения.

Характерътъ на труда, риска и резултатитъ отъ дветъ стопански дейности сж най-различни. Ако индустрията може да се развива при едно физическо спокойствие, при което резултатитъ отъ работата веднага могатъ да бждатъ на лице, това не е сжщото и въ риболовството, гдето въ повечето случаи се манипулира, по необходимостъ, съ вѣроятностъ, каквато изучаването на морето, направлението на вѣтроветъ и голъматата и дългата опитностъ е дала. Достатъчно е, обаче едно силно природно течение — чести капризи на морето — или една буря, за да компрометира цялата работа, нейната подготовка и строежъ, да рухнатъ всички надежди, усилия и трудъ, както и да се дадатъ скъпи човѣшки жертви. Загубването, отвлечането, потъване или разрушаване на цѣлия инвентаръ и съоръжения е постоянниятъ спътникъ на това рисковано занятие, макаръ че то е нашата гордостъ въ морето.

Много скъпа, и често пжти, кървава е рибата която риболовецътъ изнася на пазаря; тя е резултатъ на рисковани и тежки усилия, на страшна и не-

равна борба на човѣка съ природнитъ морски стихии. Рибата е рѣдкостъ у насъ съ нея се спекулира — обществото така обвинява — но не е виновенъ за това риболовецътъ, ако той е слабъ, изоставенъ на произвола, за да разполагатъ други съ неговото тежко и рисковано производство.

Риболовството, подобно на другитъ човѣшки дейности, има за целъ здволяването на известни реални обществени нужди да увеличи наличността на блага, богатството на нацията, да я направи, споредъ възможноститъ и силитъ си, стопански независима отъ вънъ. И въ своята тѣй полезна и ценна дейностъ за обществото, риболовството не внася оная грамада отъ сурови материали безъ мито, освобождаване отъ данъци, пренасяне по желѣзницитъ по наиалени тарифи и пр., както е това за другитъ индустрии, а само преждитъ за своитъ риболовни мрежи, които сж „машинитъ и сечивата“ на това производство и се плетатъ въ страната съ български трудъ.

Съществующия законъ за рибарството и усвоената до сега практика по него — държавата да изтиска колкото се може по вече отъ риболовството, а никога да не прилата предвиденитъ въ негова полза постановления въ закона,

— всичко това е станало крайно опасно, рушающе и рисковано.

То е противъ общитъ интереси на страната, защото не се насърдава, а се убива единъ полезенъ и важенъ отрасълъ на народното стопанство у насъ — морското риболовство.

Предвидената премия за риболуване на открито море, по силата на която риболовеца получава 25 на сто отъ стойността на съоръженията си, макаръ, да е нищожна, никога и никому до днесъ не се е дала макаръ, че изхажването на инвентара да става всъка година.

Независимо отъ това, законътъ предвижда и даването на премия за уловена известенъ видъ риба, но и това постановление е останало мъртва буква и не се е прилагало. Но най-интересното постановление въ тоя законъ е, че той предвижда така наречения „фондъ за риболовство“, който се образува отъ 5 на сто отъ стойността на наловената и продадената риба, внасяни отъ самитъ риболовци. Специалното назначение на този фондъ, съгласно закона, е че въ тежки и безплодни години за риболовцитъ — каквито се наредиха вече нѣколко по редъ — тѣ ще бждатъ подпомогнати отъ него.

Горнитъ постановления въ закона сж единствената надежда и гаранция за риболовцитъ, които само на това основание сж планирали своитъ капитали и трудъ въ това рисковано

производство. Но дали наистина гаранцията е действителна и надеждитъ сж оправдани? Може ли държавата безнаказано и принудително да събира суми отъ продажбата на наловената риба, безъ да се подпомагатъ тия, които сж ги внесли, като тѣхенъ макаръ и принудителен фондъ? Тѣ немогатъ да принадлежатъ като собственостъ на държавата, защото въ такъвъ случай бихме се обърнали на обикновенъ данъкъ, а не фондъ съ специално предназначение. То зи фондъ бѣ изчерпанъ харченъ за други цели и дали е възстановенъ, когато се възстанови, това е жизненъ въпросъ за морското риболовство, което по настоящемъ се намира въ кратическо положение.

Практиката — да се свличатъ все по-голъми приходи за държавата, безъ да се дава нуждната помощъ поне отъ внесенитъ от самитъ риболовци суми — така се е отразила върхъ това производство, че тѣ е бивало винаги въ немощно е могло да се организира, да се издигне и употреби ония средства за риболуване, които ще направятъ по-малко зависимо отъ отъ каприза на морето и повече ще вънаградятъ вложениятъ въ него трудъ. По този начинъ биха се насърдили и капиталитъ въ това производство. Това е причината щото морското риболовство да бжде вѣчно въ примитивно състояние, да въви изъ старятъ пжтъ безполезно да губи сили

ли прерѣзвани и пакъ надени.

Мълкомъ влизаме въ горичката отъ окаменѣли пжнове, които клони като че ли сж счупени отъ черноморскитъ оркани. Фантастични сѣнки се кръсоставатъ по желтия освѣтенъ пѣськъ. Мъртва тишина. Хората дълго сж вѣрвали, че това сж развалини на старъ градъ. И поваленитъ стълбове сж станали жертва на хора, които търсили имане.

Презъ Кримската война сж били тукъ на лагеръ англичанитъ. Капитанъ Спратъ е предприелъ разкопки, разкопалъ е пѣска на дълбочина нѣколко метра и е достигналъ на равенъ камененъ пластъ. Така е констатиралъ играта на природата. Турцитъ добре схванали името Дикили ташъ. Това значи изправени камъни. Вървимъ изъ пѣска. Добре е да върви човѣкъ босъ. Пѣска е топълъ. Отвреме на време ветреца дига облаци прахъ. Спомнямъ си хубавото време прекарано въ Сахара и Синай. Какъ фантастично красиво трѣбва да е тукъ въ лунна нощъ, когато вси-

чко наоколо е забулено въ тайнствена дрезгавина, когато сѣнкитъ на стълбове тѣ по-силио се връзватъ въ пѣска, и когато мъхнатитъ стълбове изглеждатъ още по-огромни и грозещи. Минаваме отъ една каменна горичка къмъ друга. Следъ това се простиратъ на далечъ пѣсчници дюни. Правилно въ видъ на вълнички пѣска, направенъ отъ подухването на вѣтъра обвива склоноветъ съ плисирана покривка. Тукъ тамъ се чернеят въ желтия пѣськъ дребни храстчета и обраснали съ мъхъ канари. Пустинна картина, но незабравима.

Този оребенъ пѣськъ и прахъ, който е на насъ, можемъ да сплакнемъ долу задъ селото въ Девненското езеро, което се образува отъ Провадийската и главно Девненскитъ рѣки. Езерото има зелена боя. Водата чиста, прозрачна. Съединено е съ каналъ съ Варненското езеро, а това пъкъ съ морето.

Провадия. Добре е да се види единъ провинциаленъ български градъ и да се вникне въ неговия

животъ. Пакъ пжтуваме покрай Варненското езеро презъ Гебедже. Надѣсно, отъ висока скала, надниква въ дълбока долина развалини отъ стара крепостъ. Войницитъ на кралъ Владислава сж хвърлили отъ тия стръшни скали въ дълбоката пропастъ 5000 турски пленници. После още спирка Синделъ и въ Мирово сливаме. Води ни Д-ръ Ах. Мирчевъ. Свършилъ е въ Прага химия и е директоръ на соливара, отдалеченъ около 10 минути отъ ж. п. линия. Показва ни скъпи богатства нл България. Собственна соль, открита неотдавна. Отъ земята извира въ силни извори отъ солена вода и чрезъ изпаряване естествено и изкуствено се добива нежна, бѣла соль. Въ къщата на управителя ни посрѣща неговата жена Зорка, дъщеря на писателката Попелка Вилианова. Сждбата я е отвела отъ В шехградъ при стария провадийски римски градъ, чийто развалини живописно обграждатъ скалитъ. Града е отдалеченъ отъ соловара пълни 5 клм. Преминаваме презъ улицитъ,

въ които всъка къща е работилница, кафене и еснафски дюкянъ. Българи и турци седятъ предъ кафенетата на тротуаритъ, работницитъ работятъ сжщо по тротуаритъ и всѣкжде е шумно, макаръ че горещина до 40 градуса владѣе цѣлото лѣто надъ града. Спираме се предъ общината, ново построено здание. По стълбата насреща ни бърза младия, енергиченъ кметъ Спасовъ и въ заседателната стая ни посреща помощникъ кмета, добродушния турчинъ Изет, и общинския съветникъ Рафаиловъ. Първо сладко, после черно кафе и въ нѣколко минути се запознаваме съ сждбата на града, който подиръ загубването на Балчикъ и Добруджа става търговски центъръ на храни въ тоя кжтъ на България. Затова бързо се увеличава. После още на бързо вечеряме при родителитъ на Мирчевъ въ сенчестата градина и бързаме къмъ експреса и съ него въ Варна.

Тежко е да се простишъ съ Варна. Но терасата надъ морето е тихо. Гоститъ гле-

датъ мълчаливо въ тъмнината, която прорѣзватъ прѣкъсвани снопове свѣтлин изпускани отъ Гелатонски брѣгъ се простира въ тѣнината, като предпотопъ чудовище. Отъ приморската градина долитатъ мезтонове на Smetana „Průbuchom se . . .“ и насъ е тъжно. Последна вечер Морето като че ли дремъ неподвижно е. Само на менти, като че ли се пробужда отъ сънъ и стремително се спуща къмъ брега по после пакъ утихва. Въ далечината съ реди свѣтлини обржца на селси вниманието паракорд Неговитъ свѣтлини се слватъ въ една, отслабватъ се губятъ, погълнати отъ тъмната повърхностъ. Е градината е шумно.

Бай Николовъ въ „Крсталь“ ни подава шишъ. „Чиста гроздова ракия. а самъ съмъ я приготвилъ отъ собствено грозде. Значи те за пжтъ. И, довиждане!“

И така, значи това е тина, заминаваме. На дггия денъ сутринята наченникъ гарата Мариновъ маха съ ржка къмъ прозореца на вагона: „На добър пжтъ, до виждане!“

срѣдства, безъ да се създаде нѣщо трайно. Вложениятъ въ него капиталъ не е насърденъ, а новъ такъвъ не идва, не може да се привлече въ това производство, защото той не намира нуждната гаранция въ приложението на закона, който е много модеренъ, но който по-скоро изнемава вложениятъ капиталъ въ продължение на нѣколко години.

Голѣма грѣшка е да се мисли, че за да имаме едно широко развито морско риболовство и промишленостъ е нужна само работна сила. Ние такава имаме въ излишъкъ, но самата е безпомощна безъ нужните срѣдства. Нужни сж голѣми технически съоръжения, риболовни параходи, механизирани на производството, за да бжде то трайно и ефикасно и относително сигурно, за да бжде въ състояние широко да използва морскитѣ богатства и да даде прехрана на риболовния трудъ. Въ това отношение голѣмитѣ морски държави ни даватъ примѣри на модерно организирано риболовство и ако искаме и ние да използваме неизчерпаемото морско богатство, трѣбва да последваме техниятъ примѣръ.

Начинътъ, по който се третира днешното ни морско риболовство, далече не ни вдѣхва довѣрието, че разуменъ и че така изискватъ самитѣ интереси на риболовството. Напротивъ — лошото третиране и абсолютното отсъствие на какъвто и да било риболовенъ планъ и целесъобразностъ въ тази важни народна промишленостъ характерното. Този начинъ може да задоволява интереситѣ на изникналитѣ кооперации кърмени съ държавни срѣдства и отстъпване на съвършено нови условия на далани, но това не е никаква гаранция, че се прави нѣщо за развитието и модернизирането на нашето риболовство. Щомъ се премахнатъ помощитѣ отъ държавата и се приравнятъ съ другитѣ, всичко ще рухне. А най-малко държавата може да прави разлика въ раздаване общитѣ блага и да третира различно еднаквото стопанство творчество, полезността на което е сжщо така установена отъ много дълги години.

За да бжде издигнато морското ни риболовство на подобающата му височина, необходимо нужно е да се следватъ ония общи стопански принципи, които доминирали въ модернизирането и развитието на другитѣ стопански дейности у насъ а именно:

а) Строгото и последователно изучаване на морето и неговитѣ богатства,

подобно на другитѣ страни съ голѣма опасностъ и реални резултати;

б) Прилагане на нови способности за риболуване, при които да бждатъ използвани изучаванията, техниката и практическитѣ познания;

в) Механизирани на производството съ модерни прибори и съоръжения, при които да се намали до минимумъ слепата случайностъ при риболова;

г) Строго приложение на закона за рибарството и то въ ония негови постановления, които даватъ правата, насърченията и гаранциитѣ на риболовцитѣ, както и широкото разширение на насърченията;

д) Премахването веднѣж за винаги на системата за даване на даланиитѣ на търгъ и вземането на последнитѣ отъ лица, наимеющи нищо общо съ риболовството. Даланиитѣ да се даватъ на използване безплатно и то на организации, които сж създадени специално за тази цел и които вече сж пласирали грамадни средства въ инвентаръ;

е) Създаване на условия за привличане на капитали въ риболовството, които ще го модернизируютъ и издигнатъ на висота, равна на другитѣ стопански отрасли;

ж) Масово организиране на риболовството въ здрав риболовенъ съюзъ, който защитавайки професионалнитѣ интереси на своитѣ членове — риболовци, ще бжде най-главниятъ и компетентенъ съветникъ на съответнитѣ държавни органи и фактори и тълкователъ на нуждитѣ и интереситѣ на това народно производство.

Реализирането на горнитѣ принципи и пожелания може да извоюва само организацията на съсловие то — морскитѣ риболовци подпомогнати отъ специалиститѣ, Морскиятъ Сговоръ и всички други народни организации, които искрено иматъ за девизъ „Българи, обичайте морето“, и които действително желаятъ изграждането на българското модерно морско риболовство.

Варненски Археологически Музей

Постъпления за м. априль.

Отъ Варна. М. Шадовъ — мраморенъ фрегантъ съ турски надписъ; К. Маркамски — стомничка, кандилница и гърне; Г. Усатенко — дивитъ; М. Славовъ — мед. и бронз. римски монети; Н. Димитровъ — мраморна плоча съ надписъ пр. Хр.; Д. Стаменовъ — брадва мотика; П. Д. Николова — дървенъ гребенъ; Г. Капитановъ — ятаганъ и пищовъ; Е. Софийска — иерусалимска щампа; Сул-

Акционерно Д-во „С. М. Китринопуло“ А. Д. Варна

ПОКАНА

Управителния съветъ на Акционерното Дружество „С. М. Китринопуло“ А. Д. Варна, въз основа на чл. 7 отъ дружествения уставъ поканва Г-да Акционеритѣ на общо годишно събрание на 29 май 1930 година въ 10 часа преди пладне въ дружественото помѣщение на ул. Малка Търговска № 13- за разглеждане следни

Дневенъ редъ:

- 1) Изслушване доклада на управителния и провѣрителния съвети на дружеството върху положението и операциитѣ презъ 1929 година.
- 2) Преглеждане и удобрение на Баланса и смѣтката „Загуби и Печалби“ за 1929 година.
- 3) Освобождение отъ отговорностъ управителния и проверителния съвети.
- 4) Избиране нови управителенъ и провѣрителенъ съвети.
- 5) Обсжждане въпроса за прекратяване на дружест. чрезъ ликвидирование.
- 6) Разни.

Тия отъ господата акционеритѣ, които желаятъ да участвуватъ въ събраниято, трѣбва да депозиратъ акциитѣ си до откриваніе на сжщото събрание въ дружествената кантора.

Въ случай че на казаната дата не се състои, отлага се за сжщия денъ часъ, мѣсто и дневенъ редъ на идущата седмица.

Варна 10 май 1930 година.

Отъ Управителния Съветъ

РАВНОСМѢТКА

на 31 декември 1929 г.

АКТИВЪ		ПАСИВЪ	
Каса	23030 55	Капиталъ	1200000
Стоки	1461819 —	Влогове	494447
Недвижими имоти	210924 —	Полици за изплащаніе	1201354
Представителства	14330 —	Банки	473563
Мобили и пособия	58000 —		
Преходни смѣтки	2236 —		
Дебитори и Кредитори	317353 90		
Клиенти	832062 50		
Полици за събиране	18180 —		
Загуби и печалби	431428 05		
	3369364		3369364

СМѢТКА „ЗАГУБИ И ПЕЧАЛБИ“

ДА ДАВА		ДА ЗЕМА	
Салдо отъ 1928 година	67951 05	Отъ представителства	66392 —
Лихви и комисиони	335990 —	„ Стоки	495116 —
Общи разноски	588995 —	Чиста загуба за уравнение	431428 05
	992936 05		992936 05

гр. Варна, 27 февруарий 1929 г.

Счетоводителъ К. И. Поповъ

Провѣрители: Ж. Димитровъ
К. Цоневъ
П. Д. Пастиевъ

ДОКЛАДЪ

На Провѣрителния съветъ на Акционерното Дружество „С. М. Китринопуло“ А. Д. Варна.

Господа Акционерни,

Съгласно устава на дружеството и постановленията на Търговския законъ, провѣрихме книгитѣ и смѣткитѣ на Дружеството, приключени на 31 декември 1929 г. както и смѣтката „Загуби и Печалби“ къмъ сжщата дата които намѣрихме редовни и Ви молимъ да подобрите и Вие и ни освободите отъ отговорностъ за истеклата 1929 година.

Варна, 27 февруари 1930 г.

Провѣрителенъ съветъ : Ж. Димитровъ
К. Цоневъ
П. Л. Пастиевъ

тана Статова — сжщо; Султана Петкова — икона; Д. Б. Бояджиева — мраморенъ фрагментъ съ надписъ отъ варнен. чешма; С. Върлевъ — мраморенъ фрагментъ съ берелефъ и надписъ; К. Петровъ — бронз. монета Лизимахъ; Хр. К. Мирски — три фотограф. снимки; В. Клочковъ — надгробна плоча съ надписъ пр. Хр., седемъ амфори, два фрагмента отъ амфори; керемидата и глиненъ сждъ; А. Г. Ганушевъ — медна рим. монета; П. Димитровъ

— мраморенъ фрагментъ корнизъ и солница отъ морска пяна съ инкрустации. Р. Девиъ. П. Стояновъ — златни обици; Хр. Дамяновъ — глинена лампичка, два мраморни фрагмента, надписъ и украсения. Таптъкъ. В. Цицовъ — четири предисторични глинени сждове. Гюмъ-Дооду. Х. Ивановъ — осем металически гривни, една висулка, две тур. монети. Аджемперъ. К. Чериковъ — мед. рим. монети; Л. Георгиевъ — желѣзенъ ко-

серъ; К. Ивановъ — жел. ножицъ; Д. Ст. Аяновъ — визан. монета; Ан. Димитровъ — две мед. римски монети; Ив. Павловъ — печатъ. Дервентъ. Ст. Н. Пулуновъ — четири мед. рим. монети, желѣзна стрела и брадвичка. Николаевка. К. Кирязовъ — две мед. визан. монети, Айджи дере. З. Славовъ — 15 сребърни монети. Одесусъ и Месемврия. Дружеството благодари на дарителитѣ.

Печатница „НОВИНИ“, Варна